

написана найнапредъ една поема за Александра великаго. Този размеръ былъ употребенъ особенно у френскыѣ писатели на старата школа, тѣй както и у сичкыѣ нмъ по-дражатели. Примѣръ отъ таквыѣ стихове намѣрвамы у слав-выя русскый поетъ Пушкина:

(— | — | — | — | — | — |)

« У русскаго царя въ чертогахъ есть палата :

Она не золотомъ, не бархатомъ богата,

Не въ ней алмазъ вѣнца хранится за стекломъ ;

Но сверху до низу, во всю длину кругомъ,

Своею кистию свободной и широкой

Её разрисовалъ художникъ бустроокой.

. »

V. *Ямбъ*, по своята важность и сила, употреблява сѣ въ расказъ за страшны нѣкои изразенія и высокы перивы на духа, а *хорейтъ* — въ тихы и пріятны движенія на сър-цето; *дактильтъ*, *анapestъ* и *амфибрахій* употреба-вать са изобщо въ повѣствователны стихотворенія; а ек-заметрътъ е форма на старыя *эпосъ* и са употреблява въ преводы на стары пѣснопѣнія.

VI. Стихове, неравны по количеството на стѣпкыѣ ду-мать са *волны*, *свободны*. Тѣ са употреблявать обыкновенно въ баснитѣ и въ малкы нѣкои стихотворенія, като *романсъ* и другы пѣсни. Често са пишѣтъ и съ стихове *прескача-телни*, т. е. подиръ извѣстно число стихове отъ една ве-личина, вървѣ извѣстно число стихове отъ друга величина, които често бывать и не отъ единъ родъ. — Нѣма нищо по-пріятно отъ таквози съчетаніе на стиховетъ, когато е употребено съ вкусъ и отговори на предмѣта, избранъ отъ стихотворца и поета. Ный намѣрвамы туй въ нѣкои русскы стихове, каквото напр. въ пѣснята Жуковскаго: *Пловецъ* и въ негова пакъ романсъ: *Дубрава шумить*.